

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, Utrecht kohtumaja (Madalmaad)
5. detsembril 2017 – Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam versus
Minister van Buitenlandse Zaken**

(Kohtuasi C-680/17)

(2018/C 063/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, Utrecht kohtumaja

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Vastustaja: Minister van Buitenlandse Zaken

Eelotsuse küsimused

- 1 Kas viisaeeskirja ⁽¹⁾ artikli 32 lõikega 3 on vastuolus, et seotud isikul kui kaebajate viisataotlusest puudutatud isikul on võimalus esitada viisa andmisest keeldumise otsuse peale enda nimel vaie ja kaebus?
- 2 Kas viisaeeskirja artikli 8 lõikes 4 reguleeritud esindamist tuleb käsitada nii, et pädevus jääb (ka) esindatavale riigile, või nii, et pädevus läheb täielikult üle esindavale riigile, millest tulenevalt ei ole esindatav riik ise enam pädev?
- 3 Kui viisaeeskirja artikli 8 lõike 4 punkti d kohaselt on võimalikud mõlemad küsimuses II viidatud esindamise vormid, siis millist liikmesriiki tuleb sellisel juhul pidada liikmeriigiks, kes on teinud viisaeeskirja artikli 32 lõike 3 tähenduses lõpliku otsuse?
- 4 Kas viisaeeskirja artikli 8 lõike 4 ning artikli 32 lõike 3 tõlgendus, mille kohaselt võivad viisataotlejad taotluste rahuldamata jätmise otsused vaidlustada üksnes esindava liikmesriigi asutuses või kohtus ja mitte esindatavas liikmesriigis, kuhu sisenemiseks viisat taotletakse, on kooskõlas õigusega tõhusale õiguskaitsele harta artikli 47 tähenduses? Kas sellele küsimusele vastamisel on oluline, et nõutav õiguskaitsevahend tagab, et taotlejal on õigus olla ära kuulatud, et tal on õigus menetluse läbiviimisele ühes liikmesriikide keeltest, et vaide- ja kaebemenetluse lõivud ja kohtukulud ei ole taotleja jaoks ebaproportsionaalselt suured ja et on olemas võimalus saada tasuta õigusabi? Kas arvestades seda, et riigil on viisaküsimustes kaalutusruum, on sellele küsimusele vastamisel oluline, kas Šveitsi kohtul on tõhusa õiguskaitse võimaldamiseks piisav ülevaade Madalmaades valitsevast olukorrast?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskirja (viisaeeskiri) (ELT 2009, L 243, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg)
11. detsembril 2017 – Pillar Securitisation Sàrl versus Hildur Arnadottir**

(Kohtuasi C-694/17)

(2018/C 063/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Pillar Securitisation Sàrl

Vastustaja: Hildur Arnadottir

Eelotsuse küsimus

Kas isikut võib pidada 30. oktoobri 2007. aasta tsiviil- ja kaubandusasjade kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise Lugano konventsiooni artikli 15 tähenduses „tarbijaks“ krediidilepingu raames, mis ei kuulu krediidid kogusummat arvestades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ ⁽¹⁾, kohaldamisalasse, sest leping sõlmiti eesmärgil, mille kohta võib asuda seisukohale, et see ei ole seotud nimetatud isiku majandus- või kutsetegevusega, ning kui puudub riigisisene õigusnorm, mille kohaselt direktiivi sätteid kohaldatakse valdkondades, mis ei kuulu selle kohaldamisalasse?

⁽¹⁾ ELT L 133, lk 66.

Kreeka Vabariigi 3. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-26/16: Kreeka Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-6/18 P)

(2018/C 063/14)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Kreeka Vabariik (esindajad: G. Kanellopoulos, I. Pachi ja A. Vasilopoulou)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul rahuldada tema apellatsioonkaebus ja tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus T-26/16, milles jäeti rahuldamata tema hagi, rahuldada Kreeka Vabariigi poolt 22. jaanuaril 2016 esitatud hagi, tühistada Euroopa Komisjoni 13. novembri 2015. aasta otsus 2015/2098 ⁽¹⁾ selles osas, millega Kreeka Vabariigile kontrollide IR/2009/004/GR ja IR/2009/0017/GR tulemusel määrati ühekordne ja kindlasummaline finantskorrektsioon – tagasinõudemenetlusega viivitamise eest, andmete esitamata andmise eest ja üldiselt puuduste eest võlgade haldamise menetluses – kokku summas 11 534 827,97 eurot, ja mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant kaks väidet.

Esimene väide puudutab komisjoni otsuse seda osa, millega määrati Kreeka Vabariigile kindlasummaline finantskorrektsioon, ja käsitleb seda, et Üldkohus on määruse nr 1290/2005 ⁽²⁾ artikleid 31, 32 ja 33 ekslikult tõlgendanud ja kohaldanud; õigusnormi rikkunud seoses juhiste kohaldamisega, mis on esitatud komisjoni dokumendis 5330/1997 kindlasummalise finantskorrektsiooni kohta, määruse nr 1290/2005 artikli 32 lõikes 4 toodud olukorras; rikkunud õiguskindluse põhimõtet; ja vaidlustatud kohtuotsust ebapiisavalt põhjendatud.